

{ אז נדברו }

פרשת נח תשפ"ד | גליון מספר: 622 | לסדר: " והקיימתי את בריתי אתכם ולא יכתה כל בשר מימי המבול "

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ורחמים!

פרוק ית ענך מפום אריוותא...

כולנו מכירים את הפזמון "קה ריבון עלם" מר' ישראל נג'ארה זיע"א שהיה אחד מתלמידי האר"י הקדוש זיע"א... תן ניוחש: איפה מקום קבורתו של ר' ישראל נג'ארה??

אחד טען לי בבירור הוא קבור בגבעת שאול... כי... כי הרי יש שם "תחנת גבעת שאול נג'ארה"... מי לא מכיר את רחוב נג'ארה... אז זהו שלא!! גם בבית החיים בצפת הוא לא קבור... אז איפה כן?? מקום מנוחתו של המקובל ר' ישראל נג'ארה זה לא פחות ולא יותר בעזה!!! כן... ר' ישראל נג'ארה מייצג אותנו מתוך קן הצרעות וכולנו מצטרפים לזעקתו: אלקא די ליה יקר ורבותא, פרוק!! פרוק ית ענך מפום אריוותא עמך די בחרת מכל אומיא!

לא כולם יודעים מה הרקע של הפזמון הקדוש הזה שקנה שביטה בכל בית יהודי... הסיפור מתחיל לפני הרבה שנים... הרבה לפני ר' ישראל נג'ארה... היה זה בזמן דניאל חנניה מישאל ועזריה שמסרו נפשם על קדושת השם... וכשנבוכדנצאר זרק אותם לכבשן האש ה' ירד והציל אותם לעין כל והראה שיש לו אהובים בעולמו ויש אלוקים בישראל... נבוכדנצאר כ"כ התפעל ופתח בשבחו של הקב"ה... ומה הוא אמר?? את המילים הראשונות של קה ריבון!!!! אתה קולט?? חלק מהפזון קה ריבון הוא לא שייך לר' ישראל נג'ארה... אלא למי? לנבוכדנצאר... "אתיא ותמיהא די עבד עמי אלקא עלאה, שפר קדמי להוויא, אתוהי כמה וברבין ותמהוהי כמה תקיפין..." המילים האלו מוכרות לך מאיזשהו מקום?? אז כן... זה מילים של נבוכדנצאר!!!! נו... אם זה אכן פיוט של נבוכדנצאר אז... אז למה כולנו יודעים שקה ריבון עלם זה שיר של להבדיל עיר וקדיש ר' ישראל נג'ארה??

התשובה היא: אל תשאל!! נבוכדנצאר התחיל לחבר את קה ריבון עלם... ו... ואז אתה יודע מה קרה?? הגיע מלאך ונתן לו סטירה בפיו... אי... כואב... נבוכדנצאר נעלב... מה... אני משבח את בורא עולם ובמקום להגיד תודה רבה הוא עוד נתן לי סטירה...?? כל טוב!!!! לא עשינו עסק... אני עוצר כאן... (כך מפורש בחז"ל בסנהדרין צב: יוצק זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע שאלמלא בא מלאך וסטרו על פיו ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהילים...)

פה!!!! פה מגיע ר' ישראל נג'ארה ומכריז את ההכרזה היהודית הנצחית:

אבא שבשמים!!!! אני אמשיך איפה שנבוכדנצאר הפסיק!!!! אני אתחיל ב"שירת הבקשות" של נבוכדנצאר... ואז אני אגיע לרגע של הסטירה... ש... בום!!!! באותו רגע נבוכדנצאר יורד מהבמה... אבל אני אמשיך!!! כי אני הבן שלך... אני פה בעזה מרוטת לחי... נתונה למכים... ההרוגה עליך... ונחשבת כצאן טבחה וכל זאת באתנו ולא שכתונך... לא נסוג אחור לבנו... אני ממשיך לשבח אותך מתוך הסטירה... כן... אבא שבשמים... רציתי כ"כ לעמוד שם בהקפות שניות באהבת שלום ולשיר קה ריבון עם המנגינה היחודית... אבל פתאום קבלנו כזו סטירה ולרגע נאלמנו דום... אבל לא!! אנחנו לא נבוכדנצאר... חסד ומשפט אשירה... אנחנו נמשיך גם מתוך השמועות המצמררות בעזה... גם משם נמשיך לפייט ולשיר לך: אלקא די ליה יקר ורבותא, פרוק ית ענך מפום אריוותא... אנא!!! תציל את עמך די בחרת מגוב האריות הזה... ו... ומה יהיה עד אז?? מה יהיה עד שתשמע את זעקתנו?? עד אז- נחזור ונפייט: קה ריבון עלם ועלמיא אנת הוא מלכא מלך מלכיא, עובד גבורתך ותמיהא שפר קדמך להוויא... אנחנו נמשיך להודות לך ולשבח אותך בכל מצב!!! אנחנו לא שייכים לתזמורת של נבוכדנצאר... אנחנו שייכים לתזמורת של דוד המלך שגם כשנפשי בתוך (גוב) לבאים... גם כשאשכבה לזהטים שרוצים לבלוע אותי, גם כשאני מוקף ב"בני אדם שניהם חנית וחיצים..." גם אז נכון לבי אלוקים!! נכון לבי אשירה ואזמרה, עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר..."

במשפטים קצרים אלו... כאן טמון תעודת הזהות הביומטרית של היהודי!!!! לכולם יש אלוקים... גם לחמאס גם לנבוכדנצאר וגם ליהודי... כל ההבדל הוא אחד ויחיד:

אצל גוי... האלוקים נועד לשרת אותו!! אלוקים שלי!! כל זמן שאלוקים הולך בקו שלי... מאיר לי פנים או לחילופין מיישר קו ו"משתף פעולה" עם תאוותי הרצחניות (כמובן שהחלטתי במקומו שזה מה שהוא מצפה ממני) הוא אלוקים שלי... אבל ברגע שאלוקים לא מספק את התוצרת... אז כל טוב... הלך האלוקים... ופה!!! בדיוק בנקודה הזו נעוץ ההבדל בין כל העמים לבין מי כעמך ישראל!! אצלנו עם הנבחר... הרי לו---אנחנו עמו וצאן מרעיתו!!! אנחנו פה בשבילך אבא שבשמים... אנחנו איתך בכל מצב!!! ואני תמיד עמך... בהמות היית עמך!!! לא שואל ולא מהרהר... גם כשמקבלים סטירה באמצע ההקפות של קה ריבון אנחנו ממשיכים... נקדמה פניו בתודה!! אנחנו נקדים את התודה עוד לפני שתפתח את השמים ותראה לנו את כל הפאזל המושלם... אנחנו רעייתך הנאמנת... אנחנו אהבת כלולותיך ונלך אחרך בעיניים עצומות בתוך הינומא גם בארץ לא זרועה... גם אם אנחנו כעת בעיצומה של הינומא!!! הכל מכוסה... לא רואים... אבל אנחנו בדרך לחופה!!! אנחנו מכריזים לאורך כל הדרך אנחנו מתייחדים איתך!! אנחנו פה בשבילך... אוטוטו יפתח חדר היחוד... והלכו גוים רבים לאור ה': כולם יבינו ששקר נחלו אבותיהם... אבל עליך יזרח ה'!!! ה' יבחר במי שהסכים להמשיך לשיר קה ריבון גם לאחר שבא מלאך וסטרו על פיו... נא להזדרז... אוטוטו למקדשך טוב ולקודש קודשין... וכולם יזמרון לך שירין ורחשין... איפה? ב---אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין... אבל אנחנו נוכל להכריז בגאווה!!! אבא שבשמים... אנחנו שרנו לך גם שם!!! בפום אריוותא... גם מול דם ישראל שנשפך כפים בעוטף עזה... מי כעמך ישראל!!!!

מה התפקיד המעשי המוטל עלינו בימים אלו???

הדבר שהכי חשוב לדעת: בימים אלו לא בטוח שחכם להתחזק בחיזוק **נוסף**. אדרבה!!! צריך להצטייד באנרגיה בשביל לשמור על המינימום!!! אל תחזור על הטעות שלי במלחמת לבנון השנייה... שלא זו בלבד שהייתי מבולבל ולחוצץ... הרי צריך גם להתחזק... נכון?? אז הוספתי לעצמי עוד שתיים לימוד... איזה "גאונות"!!! במקום לקרא מפה ולהבין שבצוק העיתים אני צריך לשמור מחסניות וזרבויות של אנרגיות בשביל לשוב הדעת ולעבור את התקופה הזו... במקום זה העמסתי על עצמי יותר ויותר עד שקרסתי לגמרי... אז זהו שלא!! מתי נכון להוסיף בחיזוק?? כשאתה יושב תחת האתנך וזיתך... אתה נמצא במצב יציב!! וכעת לא נותר לך אלא לדרוש מעצמך יותר... אבל בימים טרופים אלו... שפתאום כל הסדר יום מתהפך... (אני כמובן לא מדבר לבחורים... או יותר נכון: לא מדבר לבעלי אופי הפלדה שיוצאים לעשות לטיל שלום ולראות את הירוסים) הילדים עומדים לך על הראש או לחילופין כל ילד הולך ללמוד בשעה אחרת ובחור אחר... ותצרך לזה את המתח והלחץ הטבעי... ואת האכילה הרגשית והמקורר שנפתח בכל עשר דקות וההליכה כארי בסוגר בתוך הבית... נו... אז בדיוק עכשיו להוסיף עוד שעת לימוד על השלוש שעות שאתה לא לומד?

זה נקרא- לא לדעת לקרא מפה!! ולכן... במקום להתחזק בדברים חדשים... אדרבה... כעת צריך להתחזק בלשרוד את המינימום!! ולהיות ריאלי ולבנות סדר יום מותאם לנתונים.

עד כאן מה לא... כעת ניגש ל-מה כן!!! ובכן: ה' רוצה אותנו כעת במצב מסוים!! מצב שונה!! כל בית והמרקם השונה שלו... זה בדרום... במרכז... בצפון... כל משפחה והשינוי מהסדר יום שלה... כעת תנסה לדמיין את הסדר יום שלך כמו מין מפה!!! ותעמוד מול המפה הזו: ותנסה לשאול: איפה פה הרב"ש"ע בסיפור?? יותר נכון: איפה הקב"ה ממקם אותי במגרש הזה? שים לב: **לא** איפה אני הייתי רוצה שה' ישים אותי במפה... אלא איפה ה' רוצה??? ומאוד קל לדעת מה ה' רוצה... כי בימים אלו הנתונים כמות שהם זה רצון ה'!

אם יש מלחמה אז זה כעת רצון ה'!! אם כתוצאה מזה הילדים בבית ובכ"ז האישה בעבודה... שזה אומר שאני פה תקוע בבית עם הילדים... אז זה כעת רצון ה'!! ואם זה רצון ה'... אז צריך לעשות רצון ה' בשמחה!! לא כל היום לאכול את הלב... או... איזה ביטול תירה... מה הקשר ביטול תורה? ה' רוצה כעת משהו אחר!! זה לא תבין: אם מאוד חשקה נפשך בתורה... ואתה מאוד אוהב ללמוד ותכל"ס אי אפשר... את הצער הזה אני לא יכול לקחת לך!! בזה אין לי מה לעזור לך... אבל בחלק של המצפון... או... אני לא לומד כלום... איזה בטלה... סליחה... אתה צדיק יותר מבורא עולם?? ה' כעת רוצה אותך בבית!!! זה כעת עבודת ה' שלך!! תכנס לזה... אני כעת בבית עם הילדים... אל תגש לזה כנעבעך... אני תקוע פה... לא!!! ה' כעת מזמין את הסיטואציה הזו... הוא רוצה אותך במגרש הזה!! תן לו את זה... בשביל מה אתה יהודי ולא ערבי...? ערבי מחליט לה' מה ה' אמור לרצות ממנו... ואילו יהודי מוכן לתת לבורא עולם להכתיב את הסדר יום... והעצה הזו היא מאוד מאוד חשובה!! ולמה??

כי יהיו כאלו שיצאו מהתקופה הזו חבולים ומאוכזבים מעצמם לגמרי... למה?? כי ללמוד הוא לא כ"כ הצליח... כ"כ... כי היו לו כל מיני טרדות... ולעשות שטייגן בטרדות האלו... למה שהוא יעשה?? ואז הוא יוצא קרח מכאן ומכאן... אז זהו שלא!!! בית של תורה זה לא איפזודה של לימוד התורה!! בית של תורה זה לא בית שהבעל לא בבית כי הוא לומד תורה... (אני מקווה שאתה מבין את זה ולא צריך להסביר לך את זה) אז מה זה בית של תורה???

בית של תורה זה מלשון הוראה!!! בית שמוכן לקבל הוראות מגבוה!!! נותנים פה לאבא שבשמים להכתיב את הסדר יום!! ואבא שבשמים מפתיע... פעם אחת צריך לחזור מוקדם מהכולל... פעם מאוחר... בהוראות מגבוה אין שום כללים!!! זה יכול להשתנות מיום ליום ומרגע לרגע... הכל תלוי בנתוני השטח!! לפעמים נתוני השטח מאפשרים שטייגן עצום של שמונה שעות... ולפעמים נתוני השטח מכריחים לסגור את הגמי לבקרים שלימים... מי יחליט?? מקבל החלטות!!! ואנחנו פה בשביל לקבל את ההוראות מגבוה... בימים כתקנם יש פחות או יותר נוהל ברור מה ה' רוצה... אבל לפעמים ה' מכניס אותנו לטירונות... תכנס למרחב מוגן... צא ממרחב מוגן... קח את הילד לחידר... ואז תקח את הילדה... ואז תחזיר אותו... ואז תחזיר אותה... ואז תספר לו סיפור... ואז תלך ללמוד... ואחרי רגע שוב אזעקה... הלוך חזור הלוך חזור... כן!! אדוני בורא עולם... הנני פה לשרותך! אני עבדך!!

תסתכל לי בעיניים... בינינו... רב"ש"ע: אני מוכן לתת לך מה שתרצה... חמש שעות ברציפות... ספר תהילים שלוש פעמים... אבל תן לי!!! תן לי לקבוע את הסדר יום ואת הלוח זמנים... אתה יודע מה בורא עולם... אני אפילו מוכן לקבל ע"ע תענית לרגל המצב... העיקר שאני!!! אני פה מקבל החלטות... תן לי... אז זהו!! שבורא עולם אומר לא... לא תודה... לא בקשתי שתצום לי... לא בקשתי ממך שתעשה לי ביצועים מרשימים... אני רוצה ממך משהו אחד... תן לי!!! תן לי את המושכות!! תן לי לקבוע את הסדר יום... זה הכל!! מסכים או לא מסכים?? לזה קוראים קבלת עול מלכות שמים!!! עול מלכות שמים פירושו להסכים לתת לקב"ה את מושכות ההנהגה והמלכות... וזה קקקקקשה... זה לא קושי פיזי... ולא כמותי... זה הקושי למסור לקב"ה את המושכות... וזה!! זה בדיוק מה שה' רוצה...

אל תשכח שאנחנו הרבה פחות פרומערס מהחמאסניקים... החמאסניקים מוכנים למות ולהתאבד בשביל אלוקים... מוכנים להתפלל לו חמש פעמים ביום... מוכנים לצום בשבילו 40 יום... מה הם לא מוכנים לתת לו... דבר אחד הם לא מסכימים: אל תגיד לנו בורא עולם מה אתה רוצה!!! אנחנו החלטנו בשבילך משהו שזה מה שמתאים לנו שתרצה מאיתנו... ואל תתנגד... אל תגיד לנו אחרת ממה שמתחשק לנו שתרצה מאיתנו...

ובדיוק בנקודה הזו!!! בזה אנחנו עם הנבחר!! בזה אנחנו יונתי תמתי... שיהודי אומר לאבא שבשמים "נעשה ונשמע!!" תגיד לי מה אתה רוצה... לא מה אני רוצה שתרצה... ואם אבא שבשמים מזמין בימים אלו כל מיני משימות... אני פה למענך!!! אנחנו עם הנבחר... אזניים כרית לי עולה וחסאה לא שאלת!! ה' רוצה את האזניים שלי... שאני אקשיב לו... שאני אזהה מה הוא רוצה וזהו... בדרך כלל ה' רוצה דברים די פשוטים... קלים לביצוע ולא מרשימים... אבל בשביל לבצע אותם צריך להיות יהודי!!! אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלוקיו... זו העבודת ה' הגדולה ביותר בימים אלו ואיך זיל גמור...

מה להגיד בימים אלו? לחזק או לעודד?

המאמר הזה לשם שינוי מיועד עבור ידידי... השותפים מספסל ההשפעה. כל מי שנמצא בעמדת השפעה, החל מכותב עלונים, מנהל סמינר, ר"מ בשיבה קטנה או גדולה, מרצים, מנהגי מדרשות, איגודים וכו'... כל מי שנמצא בעמדת השפעה ולא משנה באיזה סדר גודל... והרי הלבבות כעת פתוחים וכלל ישראל רוצים לשמוע... והשאלה מה אומרים... ברשותכם... אני רוצה להקדיש מאמר מיוחד ברוח הימים האלו...

 בא נניח את הדברים על השלחן כמות שהם:
 זה לא סוד שההיגיון אומר שאנחנו אוהבים שאומרים להם מה שנעים להם לשמוע... בפרט שבדורנו יש הרבה שברון לב ואנשים מחפשים נטפי נוחם... רוצים לשמוע שה' אוהב אותם ושמעכשיו יהיה תמיד טוב והכל יסתדר... והגאולה ממש בפתח ועוד שניה משיח מגיע... וברכה והצלחה וכל הישועות... ויש!!! יש את הצדיקים שה' שתל בכל דור שהתפקיד שלהם זה זה! לעשות טוב ליהודים... סו"ס חלק מרצונו יתברך זה "הלוך להרגיעו ישראל..." להציל הלחוצים ולהרגיע הסחופים והדוויים.

עד כאן צד אחד של המטבע!!!

אבל!!! כל מי שנמצא בעמדת השפעה צריך לדעת שיש גם צד שני!!! ספרי הנביאים מלאים בעשרות רבות של נבואות פורענות ועונשים חמורים **לא** לעם ישראל... אלא למי?? לרועי ישראל... לפרנסי ישראל... ולנביאי השקר שטחים אותם תפל- מטייחים את החטאים שלהם... ומרגיעים את העם ואומרים שלום שלום ואין שלום... (אם רק תרצה אני אביא לך מראי מקומות של נבואות ארוכות וחריפות שמפוזרות בכל הנביאים) ועל מי הנבואות האלו נאמרו? עליך!!! עליך ועליו!!! על הרועים... רועים אין הכוונה לרכב"ה... רועה זה כל אחד שנמצא בעמדת השפעה... שיש ציבור שמקשיבים לו ויש לו את הבחירה האם לטייח... להגיד שהכל טוב ולא גילו את עוונך להשיב שבותך... או להשיב רבים מעוון... כנ"ל לגבי הנבואות על "נביאי השקר"!!!

שתבין: אין לנו שמץ של השגה מה זה נביא ה'!!! נביא ה' זו מדרגה מאוד גבוהה (שהיולט גאון אומר שגם לתנאים והאמוראים לא היה שמץ של השגה בנביא) אז נכון... אין לי השגה בנביא אמת... אבל!!! בנביא שקר ? ? ? בזה דווקא יש לי השגה!! הרי מה זה נביא שקר? אחד שממציא המצאות לפי מה שמתאים לו... ומוכר את הלאקשן שלו לכל מי שרק רוצה... בזה אני אלוף!!! תאמין לי... אדון אז נדברו אלוף בלמכור לאקשן...

אז זהו!!! שלהי יודע לך: שרובא דרובא של החטאים הגדולים ביותר של כלל ישראל בתקופת הנביאים, נזקף באופן ישיר לאשמתם הישירה של נביאי השקר והרועים והפרנסים של אותו הדור... ש... שמה?? מה הם עשו?? הם פשוט אמרו לעם ישראל את מה שהיה נעים להם לשמוע... הרגיעו אותם שהכל בסדר... ושום דבר לא יקרה... מה שנקרא "שלום שלום ואין שלום"!!!

והנביא אמת הוא נשאר השנאו על כולם... הוא נאלץ להטיח את האמת בפנים!!! גם לדרוש מעם ישראל שינוי ולא זו בלבד אלא להגיד להם נבואות זעם מה ח"ו יקרה אם לא... אותו נביא אמת נאלץ להתמודד בשורה אחת מול כל נביאי השקר החייכנים והנחמדים האהובים והנעימים... שלכולם היה נוח להקשיב להם... בטח... תחשוב שיש לך פה שני נביאים!!! נביא אחד אומר לך שהכל בסדר... אתה מתווק... אתה מדהים... הכל הולך להסתדר... נבוכדנצאר אוטוטו מתקפל ובורח מכאן ואנחנו חוזרים לחגוג... ותחשוב שיש כמוהו עוד עשרות נביאים שכל אחד מורח דבש עוד יותר דביק על עם ישראל ומרגיע אותם שהכל בסיידר ועסקים כרגיל...

ותחשוב שמול כל נביאי השקר עומד לו נביא אמת אחד כמו זאב בין שבעים כבשות... הוא נביא הזעם... הוא האיש הרע... הוא זה שכל הזמן נוגע ביבולת ומזירה... רבותי... לעשות שינוי אחרת יהיה יותר ויותר גרוע... וכעת זה רק ההתחלה... **המשך בעמוד 3-4 בגיליון זה.**

מה להגיד בימים אלו?? לחזק או לעודד??

(המשך מעמוד 2) נו... תגיד לי: כשככה זה נראה יש לנביא אמת איזשהו סיכוי להשפיע?? זו הסיבה שהושע ועמוס וישעיהו וירמיהו ויחזקאל מזהירים ומתריעים השכם והערב ותכל'ס אף אחד לא מתייחס עליהם... למה?? הכל בגלל נביאי השקר!! ולכן יש נבואות מאוד חריפות נגד כל אותם רועים ונביאי השקר שטייחו את הבעיות והרגיעו את העם ללא כיוון... כי תכל'ס... קרו דברים... ה' שלח אותות אזהרה... וכלל ישראל כבר הבין והפנים שמהשהו פה צריך להשתנות... ומישהו פה עצר את המהלך באמצע!! אותם רועים ופרנסים ונביאי שקר שהרגיעו את עם ישראל במקום הלא נכון... ושתבין: ככל הנראה הייתה להם כוונה טובה!! אתה רואה יהודי מיוחד... אנשים מבוהלים... נו... לא היית רוצה להרגיע אותם?? **אז זהו!! שצריך לדעת שלא תמיד נכון להרגיע!!** כי אם ה' רוצה לטלטל בשביל שבין עניין... אז להרגיע זה בדיוק כמו להשתיק את האזעקה שמודיעה להיכנס למרחבים מוגנים...

ונחזור כעת אלינו!! קרה אסון נוראי לכלל ישראל... וכעת הציבור רוצה לשמוע... הלבבות פתוחים ובעיקר!! הלבבות שבורים ורוצים...

עכשיו ככה: הכי כיף והכי קל לדבר נטפי נוחם ועידוד... כי זה עושה טוב לעם ישראל ולמה לא... אני פותח את הנביא ויש לי אפשרות לבחור!! יש פסוקים שמדברים על פורענות ועונשים... ויש פסוקים של נחמה וגאולה... עכשיו: אם זה תלוי ב... ואני רק צריך לעשות אנדנדינו ולבחור ביניהם!! הייתה בוחר בנבואות הנחמה והגאולה... למה לא? מה איכפת לי...

דא עקא ש... לא נעים... אבל יש לי פה בעיה אישית... מה לעשות שנבואות הנחמה מדברים בעיקר על כלל ישראל... ואילו נבואות הפורענות מדברות עלינו- אנחנו בעלי השפעה... כל אלו שטחים את העם הזה טפל ובמקום להתריע ולעורר לחזור בתשובה אנחנו אומרים להם שלום שלום ואין שלום... ופה!! פה האגו שלי פתאום קופץ... אני ארגיע את כל עם ישראל... יביא להם את כל נבואות הנחמה... ואני ואתה נשאר פה עם כל נבואות הזעם שה' כועס על אותו צופה שלא התריע את העם... ואת דמו מידך אבקש. לא!!!! אני מפתח על העור שלי!! אני לא עד כדי כך צדיק...

אי לכך ובהתאם לזאת ישנו משפט שבחצי שנה האחרונה אני חוזר עליו המון פעמים במגמה ברורה להטמיע אותו: **ה' לא הולך לוותר על ההפקרות של הרשת!!** אם אתה חושב שה' הולך לוותר על זה... אז אני פה בשביל להגיד לך שה' לא הולך לוותר על זה!! המשפט הזה נכתב לפני האסון הנורא... נכתב גם עכשיו... ואני אמשיך לכתוב אותו גם אחרי שהשקט יחזור אם חלילה לא יגיע משיח... ה' לא הולך לוותר על ההפקרות

של הרשת!! האם האסון הזה הגיע בגלל הרשת או לא?? לא יודע!! מה שבטוח: אני יודע מה כתוב בתורה... לא יאבה ה' סלוח לו!! להפקרות ה' לא מוותר!! (אני מדגיש הפקרות... לא נפילות... לא מעידות... אני מדבר על אחד שהעסק פרוץ אצלו וזה... אל תדבר איתי על זה...)

וכאן אני רוצה לשתף אותך בנימה אישית:

אני סוחר איתי כמה חרדות מהילדות... יש לי פחד מנפילות... מתאונות... ואתה יודע מי הכניס לי את החרדות האלו?? אמא שלי בכבודה ובעצמה!! **ולמה??** כי אני הייתי ילד לא קל... הייתי צורך כמויות בלתי נתפסות של צומי... (בסדר גודל של אז נדברו) ולא היה להורים שלי שום דרך אף לעמוד במכסת הצומי הנדרשת... וכתוצאה מזה מצאתי לעצמי דרכים יצירתיות איך לגרוף תשומת לב בכמויות מסחריות... מה מצאתי???

גיליתי שלעשות **דברים מסוכנים!!!** זה משהו שאף מבוגר לא יכול להישאר אדיש... וזה בדיוק מה שרציתי... התחלתי לעשות דברים מסוכנים... אם זה להתגלש במעקה של חדר מדרגות בגובה 3 קומות לעיני כל ישראל, (או לעיני אמהות ישראל בעזרת נשים) או לחילופין היה לנו כביש דו סטרי ליד הבית... מידי פעם הייתי נעמד באמצע הכביש ומתחיל ללכת על הפס הלבן!! (כמו הכה"ג שעולה באמצע הכביש ויורד באמצע) תחשוב שמגיעים רכבים משני הכיוונים ואני באמצע... וכולם צופרים בהיסטריה ואני קורן מאושר... ואח"כ כמובן היו מגיעים הדרישות שלום להורים שלי ופעם ופעם ופעם (ו... וכשאתה חושב על זה היום בתור אבא לילדים אני מתחלחל... איזה התקפות לב עשיתי להורים שלי...) ואמי ע"ה ניסתה להסביר לי בטוב... שאסור!! זה נורא מסוכן... ואני לא מרשה... ואסור להתיישב על אדן החלון למעלה מכ' אמה... אבל היא קלטה שאני לא... לא איתה!! תוך כדי שהיא מדברת איתי אני באמצע לתכנן את התעלול הבא... ולא הייתה לה ברירה!! שום ברירה לא הייתה לה!! יש לה עסק עם ילד טיפש שלא מבין את חומרת העניין... ומחוסר ברירת מחדל היא נאלצה להוריד כפפות ולהתחיל לספר לי סיפורי זוועה... איך נראתה גופתו המרוטטת של הילד של השכנים כשהוא נדרס למוות בכביש הזה לפני כמה שנים... והיא המחישה לי עם הרבה דם... היא גם סיפרה לי מה קרה ליהודי אחד שנפל מגובה של כמה קומות... וזה הספיק לי!!!!

נכנסתי לסיוטים... חלומות ביעותים... ועד היום יש לי סיוטים מזה... ואבא שלי לא מתחרט!!!! כן... הוא ידע שיהיה לו ילד שיגדל עם סיוטים!! העיקר שהוא יחיה!! אז הנה אני... כל מי שיש לו תועלת מגיליון אז נדברו מחוייב הכרת הטוב לאבא שלי... שהכניס לי במכוון חרדות כי זו הייתה הדרך היחידה שאני לא אאבד את החיים שלי בגיל צעיר...

עד כאן הסיפור האישי שלי... כעת נעבור לסיפור שלנו... של כולנו...

בשבוע וחצי האחרון אבא שבשמים חשף אותנו למחזות זוועה שלא נראו כמותם!!!! ומפחיד לומר: אבא שבשמים בכבודו ובעצמו **עומד מאחורי ההפקה של הזוועות האלו!!** ולמה?? כי הוא כבר ניסה בכל מיני דרכים להסביר לנו שאנחנו משחקים

באש... הוא שלח רבנים ומשפיעים שיזהירו ויתריעו... ויסבירו שללכת על הפס הלבן של התהום של הרשת זה לא בא בחשבון!! ואבא שבשמים לא מוכן לתת לך את ההתאבדות הזו כי אתה יקר לו והוא לא יתן לך למות לו מיתה נצחית... ואבא שבשמים ניסה להסביר לך ואנחנו צוחקים לו בפנים בדיוק כמו שאני צחקתי לאמא שלי בפנים... ה' ראה שאין דרך אחרת אלא להכניס אותנו לסיוט... **כן!! ה' רוצה שנהיה מסויטים!!! בפרושו!!!** ה' מעוניין להפחיד אותנו!! ה' רצה שכל אלו שמחוברים לרשת יראו ראשים ערופים... גופות מרוטטות... עברה הזעם וצרה משלחת מלאכי רעים...

ה' עומד מאחורי ההפקה הזו!! כי ה' נחוש לצעזע אותנו!! ה' נחוש לסייט אותנו!! ה' רוצה שנקלוט שהוא יודע להרביץ!! וכואב!! מאוד כואב!! אה... רבש"ע: למה אתה עושה לנו את זה?? איך נתת לרשעים הארורים האלו לחולל כאלו זוועות... מה... ה' אתה לא יודע שהיום הכל רץ ברשת... והילדים שלנו עלולים לראות סרטוני זוועה ולצאת עם סיוטים לכל החיים?? אבא שבשמים בוכה ובוכה ועונה לנו: כן בני היקרים...

אני עומד מאחורי זה!! אני רוצה אתכם מסויטים! אני רוצה אתכם מבוהלים ודחופים... אני רוצה שתפנימו שאני רציני!!!!!! תפסיקו לסכן לי את החיי נצח שלכם!!!! **אני לא הולך לתת לכם להמשיך עם זה!!!**

אני מבקש מכם: בני האהובים: תעשו סינון למכשיר שלכם!!! תעשו סוף להפקרות שלכם ברשת... כי אם לא... זה... זה לא יגמר כאן...

תבין את הרבש"ע... תבין אותו... יש לו ילד שקופץ לכביש ולא קולט עניין... תן לרבש"ע דרך איך להסביר לך ש... שאין על מה לדבר...?? מה אתה רוצה שהקב"ה יעשה?? מה היית מציע לאמא שלי לעשות?? הערוץ היחיד שהארנו לו זה להראות לנו מול העיניים גופות מבוותרות! ה' רוצה שנפחד!!!! נקודה!!!! ואני עכ"פ לא אטיח את זה... מי שירצה להמשיך לטיח שיעשה את זה... אני לא אעשה את זה לאבא שבשמים...

ה' רוצה שנפנים: שהוא לא הולך לוותר על ההפקרות של הרשת!!

אני רוצה רגע לעצור ולהסביר מה אני מתכוין כשאני אומר רשת... רשת זה לאו דווקא אינטרנט... "רשת" מבחינתי זה כל חשיפה פתוחה ובלתי מבוקרת ובלתי מוגבלת **שיכולה להיכנס לתוך הכיס ולהיעלם שם...** לזה קוראים הפקרות!!!! זה יכול להיות גם נגן עם שירים לא ראויים... זה יכול להיות כרטיס זכרון שמפוצץ ב... זו הפקרות!!!! עכשיו: למה זה נקרא הפקרות?? עיין בסוגריים... (שתבין: כשהייתי בחור... הפושע של הישיבה שרצה לשמוע שירים חילוניים... הוא הביא קלטת!! קסטטה!! והיא הייתה בארון בחדר או לחילופין הוא הביא עיתון חילוני ושם מתחת המזרון... ואז היה מושג שהמשגיח מגיע ומרים מזרונים ופותח ארונות וכשהמשגיח מצא כזה דבר כולם הבינו את חומרת העניין... כי היו פה ממצאים!!!! והיום אתה מבין לבד שאין כזה דבר... בכל הגלובוס אין דיסק אחד של שירים חילוניים... גם לא תמצא עיתון חילוני אחד מתחת מזרון... אין!!!! הכל נקי וזך... רק מה כן?? יש מכשיר שיואמי פצפון בתוך בית המדרש שיש שם "אוצר הספרים" שלם "חנות גל פז" שלימה של

כתבתי שאנשים אוהבים שאומרים להם מה שנועים להם... אז זהו שלא!! אני יכול להעיד מניסיון אישי... (מי שקורא גיליון זה רואה את זה) שאנשים בדורנו צמאים לאמת!!! לדור שלנו נמאס לשמוע ססמאות וגיבובי מילים... אנשים מוכנים היום לשמוע אמת גם אם היא כואבת ולהחריד... אני יכול להעיד: העלונים שהכי מבוקשים זה העלונים אני כותב בלי טיפת רחמים!! כותב את האמת בלי כפפות... יהודים היום צמאים לאמת!!! נמאס להם הסחור סחור... (בדורנו נתקיימה נבואתו של זכריה "ואמר אליו: מה המכות האלה בין ידיך? ויאמר: אשר הוכיחי בית מאהבי... שמאהבים אותי לאבי שבשמים... דא עקא שדווקא המשפיעים מסתייגים... חוששים מהתגובות... די לפחד!!! הלב של כלל ישראל פתוח...

אין ברירה... בא נתגייס יחד ללשכת עורכי הדין של ה'!!! ה' מחפש עורכי דין שיסכימו לייצג ולעמוד לצדי הבנים שלו... (אויחזק במעוזי יעשה שלום לי, ישעיה כז. עיי"ש) ה' מחפש בנרות כאלו שיגישו מסמכים שהנה... אבא שבשמים... לקחנו את העסק ברצינות... זה בסדר!!! אנחנו נדאג להעביר את המסר לבניך אהוביך... וזהו... שיאמר למלאך המשחית הרף... ואם ככה אפשר לפזר את העננים האפורים ולשוב אלינו... ובשביל זה צריכים שיתוף פעולה... טיירע יידן: מי מוכן להושיע יד...? מי מוכן להעביר את המסר הזה הלאה...?? מי באמת אוהב את עם ישראל ומוכן גם הוא להיות האיש הרע' מול החברים החרדים שלנו מהשכונה ומהצ'לונט והשולם זכר שאחרי הכל יש לנו איזשהו ערוץ תקשורת איתם... ולדאוג שהמסר הזה יעבור!!! ומוכרחים פה התגייסות... כי אם לא נדאג לזה לא יהיה מי שיעשה את זה... כי במושל ראשון אין לאף אחד אינטרס להעביר מסר חד שכזה... כי זה לא ערב לאזניים... אבל מה לא עושים בשביל ש- וערבה לה' מנחת יהודה... ובאהבה תקבל ברצון...

אסיים במילה אחת... יש משהו ש-די מביך אותי בשבועיים האחרונים... אני מרגיש סוג של אדישות מוזרה... אני לא מספיק מזועזע כמו אנשים שמסביבי... וזה לא נעים לי... מה קרה לרגש שלי שנשחק?? עד שמישהו אמר לי... חכה... אני מראה לך סרטון זוועה אחד בלבד ו... ו... וזהו... לא צריך יותר... אתה כבר לא תישן בלילה... אז נא להירגע... האדישות החלקית שלנו נובעת מזה שבשלב ראשוני הזה הדרך היחידה לעכל את היקף עוצמת האסון זה להיחשף לסרטונים ואז להיות משוגע ממראה עיניך... אז זהו!! אפשר לומר בזהירות שמי שלא נחשף לרשת וממילא הוא פחות מסויט... זו הוכחה שבייחס למסר הכ"כ תקיף ומזעזע והבלתי משתמע שהקב"ה רצה להעביר בכל מחיר... זה פחות נוגע למה שהוא צריך להתחזק... הטילים והמלחמה כן... הזוועה...?? פחות... ודו"ק...

לפחות לעמוד כמו ביבי ולהצהיר: זהו!!! אנחנו והחמאס לא יכולים לחיות בדו קיום!! להבין שאני והרשת המופקרת לא יכולים להמשיך לחגוג... אני מתחיל תהליך וברצינות... ויהיו נפילות... יהיו מעידות... וזה יארך זמן... וזה בסדר גמור... זה חלק מהתהליך... אבל אנא... לא לאטום אזניים! לא להפקרות!! שלא יהיה פה "יתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי"... כי לא!!! לא יהיה שלום!!! יהיה נורא ואיום למי שיבעט בהכרה הזו...

וכעת!!! אחרי!!! אחרי שאני עשיתי את שליחותי... אם הצלחתי בס"ד להשפיע על יהודי אחד שיתחזק ויעשה שינוי מול הנושא הזה... (וב"ה התבשרתי כבר שכבר יהודים התחזקו) אם ככה, מכאן ואילך אני מאן דאמר בתפילה!!! יש לי מילה!! יש לי זכות לפעול רחמים על כלל ישראל... ומעל במה זו אני פונה בתפילה ותחנונים: אנא ה'... שוב מחרון אפך והינחם על הרעה לעמך... שמור שארית ישראל... כצפרים עפות כן תגן על עמך ישראל. שלא תיפול משערת ראשו של יהודי ארצה...

אה... אבל עם ישראל חוטאים באינטרנט? עושים מה שרוצים??

לא!!! זה בסדר רבש"ע... הנושא כבר בטיפול... אנחנו באמצע לטפל בנושא... דיברתי עם כמה יהודים ואנחנו בכיוון הטוב... אז אנא ה'... אם ככה... אז לא נסוג ממך, השיבו האר פניך ונושעה...

כן!!! כשירמיהו מנסה לעורר רחמים על עם ישראל... הקב"ה אומר לו: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם תחינה... כי איני שומע... ולמה?? כי בשביל להתפלל על עם ישראל צריך להחזיר אותם בתשובה!!! משה רבינו קודם ירד מההר... תיקן את המעוות בחטא העגל ואז יכל לעלות שוב... ואתפלל לפני ה'... אבל אם אתה לא מצליח להחזיר את עם ישראל בתשובה... אז אין לך אפשרות לפעול בשבילם...

כן... כל מי שיהיה שותף בחיזוק והתעוררות ותיקון המעוות הזה... שידע לו שהוא בעל תפילה!! הוא שליח ציבור!! הוא יכול לפעול ברחמים...

(שתיבין: ברגע הראשון... כשהגיעו השמועות המזעזעות... מיד כולם התחילו להתפלל ולהתפלל ולזעוק... (זה מה שהיה באמת צריך לעשות) ואז לפתע תקפה אותי מחשבה זרה... רגע... מה זה התפילה הזו?? אנחנו כאילו מגיעים לקב"ה ואומרים לו... אוי... רבש"ע... איזה בלגן גדול עשיתי... אנא ה'... תלך תסדר מהר את כל הבלגן שעשיתי...

עכשיו: למייעשה המחשבה הזו היא לא נכונה... כי תמיד תפילה היא שינוי גזרתו של ה'... אבל סו"ס במקרה הספציפי הזה שכשהתחלנו להתפלל כמעט הכל היה כבר לאחר מעשה... אז ההלו... מילא אתה מתפלל על ההווה... על הטילים... אבל מה שקרה קרה... תתמודד מולו ותבין שאני לא עשיתי בלגן רק בשביל שתבקש ממני שאני אסדר אותו)

אז הנה... נחזור אלי ידי עיוסק בזיכוי הרבים... אני פה בשביל לחזק את ידיך לגשת עם המסר הזה!! אל תפחד להגיד את האמת!! אל תהסס... אם אתה באמת אוהב ישראל!!! אז תדע לך שנאמנים פצעי אוהב... אם התוכחה הזו תגיע מאכפתיות אמיתית... ועכשיו אני רוצה לגלות לך סוד: אם בתחילת המאמר

כל הסחי והמאוס... והכל עם צווארון לבן!!! וסליחה מהבחור שנפלטו עליו... הוא בסה"כ תתנה שניה ושלישית... הסיפור האמיתי זה אתה אבא שלו!!! שמחזיק פלאפון לא כשר ואתה לא מתחיל לקלוט שמשמעות של חיבור לרשת זה לא קלטת של שירים חילונים אלא כל הסחי והמאוס במרוכז... תבין: גם בחור שהיה לו עיתון חילוני בשיבה... לא היה לו שטים... כי זה היה מבצבץ ויוצא מתחת המזדון... אבל כאן כל ערות מצרים נמצאת בתוך הכולל... ולך תגיד לו מילה... לזה קוראים הפקרות!!! אז זהו שהקב"ה דפק דפיקה אדירה על השלחן והכריז: נגמרו ההפקרות!!! אם אתם מלעיבים במוכיחים שלכם ולא קולטים את חומרת העניין... אני אאלץ להראות לכם מחזות זועזועות...

אני מעוניין שתהיו מסויטים!!! האמת היא... הייתי די בהלם לשמוע יהודים מבוגרים שאצלם המילה נאצים ושואה זה... זה סדין אדום שאסור להשתמש בו בשום השוואה לשום דבר... ובשבוע וחצי האחרון אתה יכול לראות אותם עומדים ואומרים: שהייתה פה שואה!!!

ה' הפגיש אותנו עם יום אחד של שואה!!! ואני שואל אותך: מה יכול להיות יותר גרוע מיום אחד שואה?? **חמש שנים של שואה!!!** אבא שבשמים הראה לנו מול העיניים מדגם של יום אחד של שואה ואומר לנו: בני היקרים... בא נסיים את זה ביום אחד... לפני שמונים שנה נאלצתי לעשות חמש שנים שואה כי לא הבינו עניין... **אנא מכס...** **בא נסיים את זה פה!!!** האם נעים לשמוע כאלו משפטים?? לא!! האם נעים לכתוב אותם?? עוד יותר לא!! אבל אני עשיתי את שליחותי... אם תקרע את העלון שלי לגזרים ותשרוף אותו בעצבים אני לא אכעס עליך... אבל עלי כבר לא תהיה תביעה!!

אני התרעתי!! (שתיבין: אם יתברר שאני סתם הלחצתי והכל בסדר... והקב"ה יסלח לאשר השאיר... והלוואי שכן יקרה... אני לא אצטרף להתפטר... אבל אם אותו אחד שראה אותך עם המכשיר הזה והמשיך ללטף אותך ולחזות לך משאות שוא ומדוחים ואמר לך שאתה מתוק והכל בסדר... אם חלילה יתברר שהוא טעה בגדול... הוא כן יצטרף להתפטר!!! זה בדיוק כמו בעזה שאלו שאותם גורמי הבטחון שכל היום התריעו שיום אחד זה יקרה... גם אם הכל היה ממש שרירי ושושם דבר לא היה קורה... הם לא היו צריכים להתפטר... כי אז מה... אבל אלו שכל הזמן הרגיעו והרגיעו ואמרו ששום דבר לא יקרה והנה המציאות טפחה על פנינו... הם יצטרכו למסור דין וחשבון!! כן... רימיהו כידוע טוען את הטענה הזו לחנניה בן עזר... אם הפורענות שאמרת לא תתקיים לא קרה כלום... ה' סלח... אבל אם אתה שאומר שהכל בסדר... אבל יתברר שלא בדיוק כמון... אתה צריך להגיש מכתב התפטרות... ולכן אני פונה אליך ידידי מספסל ההשפעה... אסור לך לקחת סיכונים!!! אתה בתור רועה ומשפיע חייב להתריע... אבא שבשמים לא הולך לוותר על ההפקרות שמתחוללת אצלנו במחשכים ואיפה שאף אחד לא רואה... נגמר הסיפור הזה!! מי שרוצה להמשיך לטייח... ולהגיד שהעיקר שכולם מאוחדים ובוזה לגמור את הסיפור... שיער לו ולכל מי שנהנה מזה!! אני לא אהיה שם!!!

אנא... יהודים יקרים... בא נשמע בקול ה'!!! בא נתנתק!! נחוס... נפרוש... כן... זה קשה... אבל לפחות להתחיל!!! להתחיל איזשהו תהליך של הצבת גבולות... תהליך של בלימת הפקרות!!! לפחות להכיר בזה שמשוה בהפקרות הזו חייב להשתנות... אל דאגה... ברגע שזה לא מופקר לגמרי... מכאן ואילך יש לאבא שבשמים י"ג מידות של רחמים וארך אפיים... יש לה' אינסוף סבלנות... ה' מוכן להכיל תהליכי תשובה מאוד ממושכים ואיטיים... ה' יודע שאתה לא הולך לעשות את זה ביום אחד ולא ביומיים... אבל לפחות להתחיל!!!

שמריהו שנתקע בדרך לירושלים בלי לחם ובלי מים ו... ועם הרבה כסף!!!!

רטט של התרגשות חלפה בלבו של שמריהו... הצטבר אצלו סכום כסף מכובד למדי של פדיון מעשר שני!!! והגיע הזמן לעלות בירושלים ולפדות אותו על פירות ולאכול מפריה ונשבע מטובה ונברך עליה בקדושה ובטהרה... כן... שמריהו הוא בחור צעיר... בסה"כ בן 15... עד עכשיו אבא תמיד הפריש תרומות ומעשרות... ממילא כל הפדיון מעשר שני היה משהו משפחתי... כל המשפחה ביחד עלו לירושלים ואכלו מעשר שני... אבל מאז ששמריהו הלך לשיבה... זהו!! הוא התחיל להפריש לבד... וכעת זו הפעם הראשונה ש... שאני עולה לירושלים עם הפדיון מעשר שני הפרטי שלי!!! יש לי כעת מאתיים שקל של מעשר שני... שמריהו ביקש רשות מהראש ישיבה ללכת לחיזוק קצר בישיבה של אחיו בירושלים... בשביל לאכול תקציב של מאתיים שקל וזהו... אני חוזר לשיבה... (אגב: תוך כמה זמן "אוכלים" וגומרים מאתיים שקל?? תלוי את מי תשאל... בחור ישיבה יגיד לך לא פחות משלושה חודשים... אבל אברך שכל יום פוגש את המגירה הנפתחת של המכלת... ישבר את אוזן ויפתיע אותך שמאיתים שקל זה משהו שיכול להיגמר גם תוך פחות משלושה ימים) הראש ישיבה הודרך אותו בקצרה איך נטהרים איך אוכלים חולין בטהרה... (ס"ס בירושלים מי שלא אוכל חולין בטהרה הוא סמגע תבאורתי...)

ושמריהו יצא לדרך מרוגש!!!! מהישיבה שבגבול נחלת דן יהודה ועד ירושלים זה מרחק של בסה"כ יום וחצי הליכה... שמריהו התחיל ללכת... שלוש שעות... ארבע שעות... ואז הוא נהיה צמא... רעב... אוי... שכחתי להביא איתי אוכל... נו... ס"ס ישיבוחר... אין מה לעשות... ממשיכים ללכת... שמריהו המשיך עוד שעה... שעתיים... ואט אט אפסו כוחותיו... הוא התיישב בצדי הדרך... ו... ולא ידע מה לעשות... אין לי כסף... חלף שם יהודי יקר עם שיירת בהמות נדבה שפצו שפתיו ודיבר פיו בצר לו... הוא שמ לבחור החיור שיושב בצדי הדרך והוא ניגש אליו: מה קרה... אתה צריך משהו?? לא... ענה שמריהו...

חסר לך כסף?? אתה צריך משהו?? שאני אקנה לך משהו לשתות? לאכול?? לא!!! ענה שמריהו בשפתיים חרות... ממש לא חסר לי כסף... מה... אני אשקר?? בדיוק עכשיו כשיש לי בכיס מאתיים שקל געגלים!!! בדיוק עכשיו להגיד שאין לי כסף?? מתי פעם אחרונה החזקתי מאתיים שקל בכיס שלי?? טוב... אותו יהודי משך בכתפיו והמשיך הלאה... מה אפשר לעשות... הבחור טוען שהוא מסתדר... אבל רגע... פתאום שמריהו תפס את עצמו... הרי זה שיש לי מאתיים שקל בכיס זה לא עוזר לי עכשיו... כי כל המאתיים שקל האלו הם מעשר שני... אסור לפדות מעות מעשר שני מחוץ לירושלים... אם אני אלך כעת לקיוסק לקנות לחמניה ואני אשלם לו במעות מעשר שני... אני לא ארויח כלום!! למה? כי הקדושה תעבור מהמעות ללחמניה... ועכשיו יש לי לחמניה של מעשר שני שאפשר לאכול אותה רק בירושלים!! לא עשיתי כלום...

ותכלס... חלפה עוד שעה... ושמריהו ניסה איכשהו לגרור את עצמו עוד קילומטר ושוב התיישב... שוב חלף שם יהודי מקומי עם כרכרה מלאה בכל טוב... ענבים של כרם רבעי בדרכו לירושלים... והוא ראה את שמריהו יושב שם באפיסת כוחות... הוא ניגש אליו ושאל: מה קרה?? אתה צריך משהו?? הייתי שמח להביא לך מנה גדושה של ענבים אבל זה ענבים של כרם רבעי בתוך מהלך פחות מיום לירושלים וחכמים תקנו שאסור לפדות אותם אלא להעלותם ולאכלם בירושלים... אבל יש פה בצדי הדרך קיוסק ואני אשמח לקנות לך לחמניה... שתייה... ענבים וכל טוב... שמריהו כבר לא ידע מה לעשות!!! והוא החליט לשתף את אותו יהודי: תשמע... האמת היא שאני כעת במצוקה... אני רעב וצמא... וכסף אמנם יש לי... אבל כל הכסף הוא מעות מעשר שני ואני לא יכול להשתמש בו מחוץ לירושלים... רק מה?? אתה רוצה לתת לי כסף?? גם עם הכסף שלך יש לי בעיה... מה אעשה שאבא ואמא שלי הכניסו לי בדם שלא להזדקק לידי מתנת בשר ודם... ועד כמה שאני יכול לצער את עצמו ולא ליטול מתנת בשר ודם אני מעדיף... אותו יהודי התרגש משמריהו!!! התרגש מניקות הדעת שלו... מהיראת שמים שלו... ומההסתייגות להזדקק מתנת בשר ודם... אותו יהודי החליט... אני חייב לעזור לבחור המיוחד הזה... הוא הלך ובירר... שאל את העוברים ושבים... וכן!! הבעיה מוכרת... תתקדם עוד חצי קילומטר... יש שם את הקיוסק המיוחד של ר' יהואחז שמיועד בדיוק בשביל המצבי חירום האלו... בקיצור: מתברר ששמריהו הוא לא בן יחיד... ס"ס לא חסרים עוד כמה ישיבוחרים שלא מחושבים עם כסף... חוץ מזה... אל תשכח שיש אנשים שמגיעים לירושלים ממרחקים... אי שם מאצבע הגליל... הם מביאים איתם סכומים גדולים של מעשר שני... אבל לדרך הם מצטיידים בסכום מינימלי... על השקל... בדיוק מה שצריך בשביל הדרך... ומספיק שהיו פה ושם עיכובים בלתי צפויים... מספיק שהאריה טרף את החמור והחתול את התרנגול והמדינה משובשת בגייסות... והופ!! לקראת סוף הדרך הם מוצאים את עצמם בלי הון אישי... בו בזמן שהם בכלל בכלל לא עניים!! אל תרחם עליהם... כי באמתחתם סכום כסף ממש גדול בשביל לקוח בכסף מעשר... רק פה הוא לא נזיל!!!

אז בדיוק בשביל זה יש לנו ר' יהואחז!! לר' יהואחז יש גמ"ח יהודי!!! העניין הוא כך: עקרונית יש לו קיוסק רגיל לכל דבר... הוא מוכר שם אוכל ושתייה כמו כל הקיוסקים... רק מה?? מי שנתקע בלי הון אישי ויש לו רק מעשר שני!! ר' יהואחז הוא היחיד שמוכן להתנדב לקבל מעות מעשר שני בתור מתנה... והוא נותן לך במקביל בסתנה מה שאתה צריך... אוכל... שתייה... מה שחסר לך... עכשיו: מה הסקופ הגדול??

שהכסף שנתת לר' יהואחז נשאר מעות מעשר שני!!! (כי לא נתת לו את זה בתור תשלום... רק בתור מתנה... כך שהכסף נשאר קדוש בקדושת מעשר שני) וכעת ר' יהואחז צריך לקחת את הכסף שנתת לו לירושלים ולקנות בזה פירות ולאכול את זה בקדושת מעשר שני... אף בעל קיוסק לא מוכן לכאב ראש הזה!!! אף בעל קיוסק לא מוכן לקבל מעות מעשר שני... זהו... זהו בדיוק כמו שתאר לעצמך שלקחתי ממך הלואה מאתיים שקל... ובמקום להחזיר לך כסף... אני נותן לך תלוש זיכוי של מאתיים שקל בחנות ירושלים... מה... מה עשיתי לך?? למה אתה מטריח אותי??)

ואכן שמריהו הגיע לקיוסק... לקח לחמניה ושוקו ואפילו לבן, הוציא 10 שקל מתוך מאתיים ונתן לר' יהואחז... אני נותן לך במתנה 10 שקל של מעשר שני... ושמריהו יצא משם בפנים קורנות ומיד רץ להשיב את נפשו... ואכל ושבע ואט אט אורו עיניו וחזרו לו כוחותיו... הוא חזר שוב לר' יהואחז ואמר לו בדמעות: תדע לך... הצלת אותי!!! זה חסד עצום!! ענה לו יהואחז... שאני אספר לך מה גרם לי להחליט לפתוח את הקיוסק הזה? פעם בכלל הייתי סוחר בהמות... הייתי עומד פה במקום הזה ומוכר חמורים לרכיבה... כן... גם זה מבוקש פה בעליות של הקסטל... (הניסים והפטריות עם "השוכר את החמור להליכה בבקעה והולכה בהר" זה פה... חמורים נעצרים באמצע הדרך... ואנשים צריכים חמור חדש והייתי מוכר חמורים לרוב)... יום אחד הגיע פה יהודי אחד שמהרגע הראשון הוא לא מצא חן בעיני... הוא היה נראה עצבני וקצר רוח... הוא הוציא כסף וביקש כמעט בצעקה: תמכור לי חמור... ההתנהגות שלו הייתה מזוהה... אבל מה אעשה... הבאתי לו חמור... הוא מיד עלה על החמור והסתלק... לא יותרתי... השגתי אותו והתחלתי לפטט איתו... להתעניין... מי אתה... מאן... לאן... ואז תוך כדי השיחה הוא סיפר לי לפי תומנו... נמאס לי... כבר לפני יומיים מת לי החמור... ומאז אני הולך כמו מסכן... ואין לי כסף לקנות חמור חדש רק כסף מעשר שני... יומיים החזקתי מעמד... ודי... אין לי כבר כח... נתתי לך כסף מעשר שני... וקניתי בזה חמור!! אוי... אמרתי לו: נראה לך שהחמור שלך נהיה קדוש במעשר שני?? מה... אתה חמור? בקיצור: נשארתי עם 2000 שקל מעות מעשר שני שלא התחללו על החמור אלא נשארו בקדושתם... מאז למדתי את המקצוע וד"ק.

תתעורר מהחלום...

עוד רגע הקפות שניות

נו... שרוליק קום... קום כבר... מאוחר כבר... עוד כמה דקות מתחילים הקפות... מה קרה לך?? למה אתה צועק וממלמל מתוך שינה?? אתה נראה לא רגוע... חלמת חלום רע??

נו... תקום כבר... עוד כמה דקות מתחילים הקפות שניות... נו... קום כבר... ואז ישראלקה מתעורר מהשינה מבוהל... רגע...

1500 הרגעים... עוזה... פרצו את הגדר... שרפו בתים... אלפי טילים בדרום... על מה אתה מדבר?? עוד רגע מתחילים הקפות שניות... אתה הראת לדעת...

ישראלקה מתיישב על המיטה ו... ושואל... מה... אתה רוצה להגיד לי שהכל היה חלום?? לא 1500 הרגעים... לא אעזקת... לא כלום ואז בבת אחת קולו של הגנאי החזיר אותו למציאות אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו...

כן... את החלום הזה חלמתי בהקיץ... כשפתאום הגיעו השמועות הנוראות והממדים הבלתי נתפסים במוצאי שמחת תורה... ברגעים מסוימים אמרתי לעצמי... עזוב... הכל שטויות... כנראה שתיני יותר מידי הרבה יין... אכלתי יותר מידי הרבה קוגלים בקידוש של חתן תורה... הלכתי לישון... העשנים עלו למוח... ושרפו לי את כל עוטף עוזה... עוד רגע אני מתעורר בהקפות שניות... אתה הראת לדעת... ואמר ביום ההוא הנה אלוקינו זה קיונו לו וישיענו... נגילה ונשמחה בישועתנו...

יש לציין שלא לגמרי מתייצי!!! לא שהספקתי להתעורר!!! אני עדיין מחכה להתעורר מהשינה הזו ולגלות שהכל היה חלום... אבל חוני המעגל מלמד אותנו מניסיונו הרב שהיינו כחולמים יכול להיות גם הרבה שנים... לא משנה כמה... אבל בסוף יפתחו השמים... ואתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו!!!! כשיעקב אבינו קיבל את הבשורה ש"אני יוסף" ועוד יוסף חי... התברר לו למפרע שכל העשרים ושתיים שנה האחרונות התבררו כחלום!! למה כחלום?? כי הפאול הושלם והתברר שהכל התנהל לפי התכנית... הכל הוביל לטוב הגמור... אותו דבר אומר החפץ חיים: כשהקב"ה יום אחד יופיע והיגשא עלינו לעיני כל חי ויכריז: אני ה'!!! בבת אחת אנחנו נראה את כל התמונה המושלמת... ויתברר שמה שראינו עד עכשיו זה היה חלום... אז ימלא שחוק פינו ולשונו רינה...

אגב: להוי ידוע לך: "אתה הראת לדעת" שזה הפסוק שמבטא את הגילוי הגמור!! ראה בעיני!! זה הפסוק שבו אנחנו פותחים את שמחת התורה... תן ניהוש מתי אנחנו קוראים את הפסוק הזה?? בקריאת התורה של תשעה באב!!!!

כי תוליד בנים... ונשנתם בארץ... אבוד תאבדון... השמד תשמדון... בצר לך ומצאוך כל הדברים האלו באחרית הימים... ושם!!!! שם בעיצומו של ליל בכיה לדורות... בעיצומו של חלום ביעותים של הלילה שמבטא את כל הצרות של כלל ישראל... פתאום ישראלקה מתעורר מהחלום... פוקק את העיניים... ואתה הראית!!!! הראית לדעת כי ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו!!! השנה זה היה הפוך... במקום שבתשעה באב נתעורר לאתה הראת... הרי בשמחת תורה האחרון, בעיצומו של אתה הראית שוב נסגרו העיניים והתחיל תשעה באב... אבל זה לא משנה!! שניהם חלום!! ומשניהם אנחנו עתידים להתעורר ולגלות ש... ש... שהיינו כחולמים!!! אז ימלא שחוק פינו ולשונו רינה... אז ימלא שחוק פינו ולשונו רינה... אז ימלא שחוק פינו ולשונו רינה... הגדיל ה' לעשות עם אלה... ה' יראה לנו לעיני כל הגוים איך הכל הוביל לטוב גמור!!! אה... איך בדיוק... תן... תן לבורה עולם להפתיע... כמו שהאסון הזה נחת עלינו בהפתעה גמורה... אז מידה טובה מרובה וה' הולך להפתיע אותנו בנפלאותך ומחשבותיך אלינו...

בחורים!!! כוחותינו בבית המדרש!! צאו לקרב!!!

יצא לי לדבר שבוע שעבר עם כמה בחורים... למה היה צריך שהבחורים יחזרו לשיבה עוד לפני תחילת הזמן? רוב הבחורים ענו לי: ש... שבימים כאלו קשים שהחיים סובלים כ"כ ונלקחו לשדה הקרב... והוא נמצאים שם בתת תנאים עם שקי חול וכו'... לכן מן הראוי שגם בחורי ישיבות יחזרו לשיבה... אה... אבל אין לי חשק? לא בא לי? נו... אז מה ואין לך חשק... וכי לחייל יש חשק?? משהו שאל אותו?? הכריחו אותו... וכי החייל נהנה מהחיים? לא!! לחייל קשה מאוד... ובכל זאת הוא שם כי צריך וכו'.

אז זהו שלא!!! המשפטים האלו לא נכונים לא עובדתית ולא גישתית!!!

להגיד שהחיים טובים וקשה להם... זה פשוט משפט לא נכון!!!

יצא לי לפגוש כמה וכמה חיילים ש... שעדיין לא גויסו... שאלתי את החייל: אתה מחכה שייגשו אותך?? הוא ענה לי בצעקה: בבטחה!! אין לך מושג איזה אש היה לו בעיניים... בטח... אני מחכה לשניה שייגשו אותי... חייל אמיתי שש אלי קרב!!! הוא רק מדמין את החזית נהיה לו צבע בלחיים... הוא מייחל לצאת לקרב... (המסכן הגדול פה זה האמא ואבא של החייל... שהם באמת דואגים... הם מפחדים ורחמנות עליהם... כמו כן חייל המלואים הוא כבר מושאיר אישה וילדים בבית... גם לו לא קל... אבל החייל בעצמו?? **אש בעיניים!!!**) ופה מתחיל הטעות החמורה שלנו!!! אני מגיע עם משאית נגררת... קושר את הבחור ומתחיל לגרור אותו לשיבה... למה?? מה יש??

אין ברידה... את החיילים גורדים בכח לצבא... אז גם אותך נגרור!!!

היות והחיילים נעבעך... אז מן הראוי שגם אתה תהיה נעבעך כמותם. אז זהו שלא!!! אף אחד לא גורר את החייל לקרב... חייל רץ לקרב... יש לו צבע בלחיים ואש יוקדת בעיניים... ואילו הבחור ישיבה?? הוא נשאר פה המסכן... הוא נפל בין הטיפות... אנהנו גוררים אותו כמו איזה נגרר לשיבה... ההלו... שב פה... תסבול... כמו החיילים המסכנים...

לא לא!! זו גישה לא נכונה!!! אין חייל נגרר!!! אין חייל שסוחבים אותו לקרב... חייל רץ לקרב עם אש יוקדת!!! וכאן אנהנו צריכים לעשות שינוי בתפיסה... אם אנהנו רוצים שבחור ישיבה ירגיש חייל... צריך לעשות סוף לשירותי הגרירה האלו!!! בשביל ללחום ולנצח צריך שזה יהיה בוער בך!!! שתהיה שש אלי קרב!!! שתהיה סוס צוהל במלחמה... צבא בלי מוטיבציה זה מאה אחוז כשלון... אם הגעת לשיבה כי גררו את החיילים לצבא אתה יכול לחזור הבייתה... עוד חייל כזה ואבדנו... תנכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

היות וכלל ישראל נמצא בסכנה!!! ויש כעת מלחמה והרי לכן!!! לכן הזעיקו את בחורי הישיבות לשיבה... אז אם אכן אנהנו נמצאים פה על תקן של חיילים!! הגיע הזמן לתפוס חזק פחות בשטייגן... **יותר באם!!!** הגיע הזמן להתחיל לייצר צבע בלחיים ואש בעיניים!! ואני מיד יגיש ללחמה מעשית ופרקטית כאן ועכשיו!!! אבל לפני כן... אני אתן קצת רקע: למלחמה היא נוסחה חוקית!!! ואחת ההשלכות החוקיות של מלחמה... זה אופציה של משטר צבאי!!! משטר צבאי המשמעות היא שמהדקים חגורות והאכיפה נהיית קשוחה יותר...

(כלומר: בימים כתיקונם... ברחובה של עיר לא מסתובבים לך שוטרים עם נשק שלוף... כי העסק רגוע... פה ושם מגיע שוטר תנועה או פקח... נותן דוח"ת... במקרה הרע הוא מכניס את החשוד לניידת... אוקי אותו באדיקון של קיינעס ומשחרר אותו אחרי שעתים... אין סתם יריות ברחוב... רק בשטחים ובמקומות המסוכנים... שם החיילים תמיד עומדים עם אקדה שלוף... אבל!!! ברגע שמתחילה מלחמה העסק נהיה מתוח... ומתחילים להסתובב לך החיילים ברחובות העיר עם אקדה שלוף... זה כבר לא דוח"ת... לא הפרות סדר... אם יש איזה משהו שמתחיל להתפרע... תוך חצי דקה זה יכול להתפתח לאש חיה!!! זה מה שנקרא "משטר צבאי"!! כי היות ואנהנו במלחמה אין את הלוקסוס ללכת שלב אחר שלב...)

על אותו משקל: בישיבה... בימים כתיקונם אין משטר צבאי... בדרך כלל המשטר הוא די מינורי... יש את המשגיח קטן שהוא על תקן של פקח עירייה שמוודא שהכל בסדר... ומידי פעם המשגיח נאלץ להכניס בחור לניידת... לתהליכי שימוע... מידי פעם הוא תופס משתמטים מסדר א'... מהרים כל מיני ממצאים... אבל בדרך כלל העסק יחסית רגוע... נכון שתורה תמיד צריך ללמוד... וצריך להיות תמיד ירא שמים... אבל העסק נושם... המשגיח לא כנע עם גז פלפל לחדר אוכל... חברה... התחיל הסדר... כי זה בימים קטנים ונושם!!! אבל מה לעשות שבעת אנהנו במלחמה!!! ואין ברידה... כעת לא מספיק שטר זה חולית... כעת צריך להדק חגורות ולהפעיל משטר צבאי!!! **אוהו... עכשיו: מה זה משטר צבאי?? מי זה בכלל??** מי הוא פה הצבא שהוא מפעיל את המשטר הזה?? ובמה זה מתבטא בתוך הישיבה??

אז ככה: **הצבא זה אתם הבחורים!!! אתם בעצמכם!!!**

תקשיבו טוב טוב מה שאתם עושים... עד היום כל פעם שהראש ישיבה והמשגיח זיהו ריפיון בישיבה... הם היו צריכים איכשהו לדובב אתכם... לנסות לפזר הפגנות... צוי הרחקה... אבל לא רציני... **אבל עכשיו!!! כפי שסיכמנו**... היות וכעת מלחמה... אתם לוקחים את כושר ההרתעה לעצמכם... ש... שמה זה אומר?? **תקשיב טוב:** אתם - קבוצת בחורים (עשרה... או אפילו פחות) מתארגנים יחד וניגשים לראש ישיבה ואומרים לו: הנה!!! בבקשה!! אדוננו המפקד!!! אנהנו הצבא שלך!! אנהנו חיילים שלך ואנהנו נותנים לך את הסמכות לתת לנו פקודות!!! היות וכעת מלחמה אנהנו מחליפים דיסק ועוברים לפאזא אחרת... עד היום הראש ישיבה היה צריך לברור את המילים וללכת איתנו בכפפות של משי... אז זהו!! שאנהנו כעת עוברים למשטר צבאי!!! אתה הראש ישיבה המפקד שלנו ואנהנו החיילים שלך!!! כמובן שאנהנו בני תורה, וממילא השירות הצבאי שלנו מתבטא בכבוד שמים... ואתה המפקד שלנו בהמלכת ה' ובהרמת קרן התורה! ובכן: אנהנו החיילים מחכים לפקודות!!! תחשבו על זה... זה רעיון עצום ונפלא... אפילו ממכר!!! אבל למרבה האבסורד... אתם יודעים למי יהיה הכי קשה לשתף פעולה ולהתרגל למהלך הזה?? **הראש ישיבה בעצמו!!!** למה?? כי הוא יותר מידי התרגל שצריך ללכת איתכם בנכפות של משי, ואסור לו להגיד לכם מילה כי אתם עולמים להתפרק לו בידים... הרי"כ כבר התרגל שהצעירים של הדור שלנו עשויים בפלסטינה... וכאן אולי פתאום מופיעים מולו ללא הודעה מוקדמת... אדוני המפקד!! תן פקודות!! אנהנו מוכנים!!!

לראש ישיבה יארוך זמן לעכל את זה... בהתחלה הוא יתקשה להאמין שאתם רציניים... **וזה כבר שיעורי בית שלכם!!!** אתם תצטרכו להוכיח לו שאתם עומדים מאחורי זה ולא מתבדחים... ואז!!! כשתצליחו לשכנע אותו... אז הראש ישיבה יתחיל לתת לכם פקודות... אני רוצה את כולכם מחר בשעה 8.50 בבית המדרש!! שטייגן שעתיים בתענית דיבור!!! וכולכם אכן תתייצבו כמו חיילים לא ב-8.52... ולא ב-8.51... אלא ב-8.50 אפס אפס!! כי המפקד אמר ויהי!!! אחרת זה סירוב פקודה... אבל רגע... מה קורה אם אחד מהחיילים באמת יסרב פקודה?? מה יהיה העונש שלו?? שום דבר... לא כלא שש ולא כלום... הוא פשוט יצא מרשימת הפלוגה... הוא יחזור להיות כמו שאר הבחורים הרגילים בישיבה... זה הכל... ואם הוא יצא החזר לשורות המלחמה... אתם תצטרכו לבנות ביניכם לבין עצמכם מה הפרוטוקול לחזור להיות חבר) וכשהרי"כ לאט לאט ישתכנע שיש לו באמת עסק עם חברה לעניין... חיילים נאמנים... במקביל!!! הוא יעזר בהזדירות לחמם

את הגרירה ו... ולעשות לכם קצת אימונים מפרכים!!! ואתם תעמדו במשימות אוו... אוו... ולא סתם אלא עם אש בעיניים... תלמדו להיות חיילים קרביים בעמל התורה! (ושוב: אל תשכח... אנהנו מדברים פה על תקופה של מלחמה, שאם כבר להיות נושא בעול עם החיילים אז הנה... זה ככה... לא בלהיכנס לשירותי גרירה של הישיבה)

ואם אתה חושב שזה סתם הצגה ובדיחה?? ממש ממש לא!!!! אני לא צריך להגיד לך שכל בחור מתמודד הרבה פעמים מול ימי השנאה... ימי עצלות... עייפות... קטנות המוחין... חוסר חשק ומוטיבציה... סוף זמן... או שאין לך חברותא וכו'... וזה קרב לכל דבר!!!! וכשבחור מגיע לא מוכן לקרב... מי מוכן יודע איך זה נראה... ברגע שקצת לא הולך... משהו לא לגמרי מסתדר... וזהו... הלך האישי... התאדה... נעלם... התפרק... ז"ל... למה?? למה כל דבר הכי קטן מצליח לפרק אותך?? כי מעולם לא התאמנת... מעולם לא אימנו אותך עם אקדה שלוף ואש היה להילחם!! להיאבק על השליחות שלך!! **אז זהו שבשביל זה צריך לעצב את אימונים!!!**

ביום הביר הראש ישיבה יתבע מאיתנו ללמוד כמה שעות בתת תנאים... שבוע אחד לא יהיה מקלחות... יומיים לא יהיו מזגנים... ואני דורש מכם ללמוד כרגיל... האם הבעיות האלו יהיה מתוזמנות או סתם תקלה?? מסתמא תקלה... אבל הלוואי וזה יוכל להיות מתוזמן!!! הלוואי והראש ישיבה ירגיש שהוא יכול לסמוך עליכם עד כדי כך שהוא יכול לתזמן לכם אימונים כאלו קשוחים... ותנכל'ס: בשורה סופית: המושכות בידיים שלכם!!! המיזם הזה תלוי רק בכם!!! אתם תפעילו את המערכת הזו!! אתם מבינים לבד שאף ראש ישיבה לא יגש אליכם עם רעיון שכזה... כי הוא לא מאמין ש"יש לכם את זה..." הדור שלנו הוכיח לו בכל דרך אפשרית שהצעירים של הדור שלנו נגררים בקושי ובשביל להוציא מהם איזה סדר ג' עם שטייגן צריך להכין את הכסף מראש... אבל אני יודע ואתם יודעים שזה לא נכון!!! מהיכרות קרובה אני יודע: בחור ישיבה הוא טייל גראד שרק מחכה לשיגור!!! רק מחכה להצתה... רק מחכה למישהו שיתן בו אימון... ויחבוט בו ויגיד לו: קדימה... צא לדרך...

אגיד לך בכנות: בימים אלו יש שיח ומשא ומתן בקרב איגודי בני הישיבות... האם זה נכון לשלוח לבחורי ישיבות מארזים מושקעים בחטיפים ועוגות כמו שנותנים לחיילים בימים אלו... הרי בימים אלו כולם נותנים לחיילים חבילות הערכה... אם ככה... אז אולי גם אנהנו ניתן לחיילים האמיתיים שמשרתים את עם ישראל מתוך בית המדרש... אתה שואל אותי?? אני חושב שלא צריך לשלוח לבחורי ישיבות!!! ולמה?? כי... כי אתה יודע למה מגיע לחיילים חבילות הוקרה והערכה? לא בגלל שהם עושים פיו פיו והורגים מתבלים... לא!! אלא למה?? בגלל שהם חיילים!!! בגלל שהמפקד מבקש מהם... תביאו לי את הפלאפונים שלכם... והם נותנים לו בנאמנות ללא אומר ודברים!!!

בגלל שהמפקד נותן להם פקודה והם מבצעים... כי הם חיילים!! הם מוכנים לשרת!!! לקבל הוראות ולבצע... על זה מגיע להם חטיפים... בחור יקר: אתה מוכן להיות חייל בהמלכת ה' ובכבוד שמים?? אתה מוכן שהרי"כ יפקוד עליך תביא את הפלאפון שלך לשבוע הקרוב... כי צריך פה שטייגן... ואתה תביא לו את הפלאפון בשמחה כי אתה **חייל משרת לפני ה'?** אתה מוכן שהרי"כ יגיד לך מחר אתה "ממעמדי בית המדרש" בשבע בבוקר ואתה תקפוץ מהמיטה כי על **משמרת** אעמודה?

אם ככה... אני הראשון שמארגן לך קרטון מושקע בכל טוב שבעולם... מגיע לך ביושר!!! אבל אם אתה רוצה להיקרא חייל בתור בחור ישיבה... אבל שאף אחד לא יגיד לי מה לעשות... ואני אחליט מה ומתי... תסלח לי... עוד חייל אחד כזה בצבא ואבדנו... אם אתה עושה מה שבא לך... אז תארגן לעצמך לבד את השקית... בחורים יקרים: לי לשם שינוי יש אימון בכם!!!! היום כולם טוענים שא"א להגיד לבחורים מה לעשות... ועם הקביעה הזו אני דווקא מסכים... ישיבוחר בדורנו הוא לא בשביל שמישהו ינחת עליו מהחלל ויתחיל להגיד לו מה לעשות... לא... כי למה כן? אבל!!! מה כן?? בחור ישיבה הוא לגמרי לגמרי מסוגל להכניס את עצמו ולחייב את עצמו ולהגיד לראש ישיבה... אתה המפקד שלי... וקדימה!!! תדרוש ממני!!! די בחורים... תתחילו כבר להכיר את הכוחות שלכם... תציתו את האש שבתוככם... תתגייעו!!! תתגייעו לקבל פקודות... תסכימו לתת לראש ישיבה לאכוף אתכם על המדרש!!! תביעו נכונות לקבל פקודות... תסכימו לתת לראש ישיבה לאכוף אתכם על הרמת קרן התורה... ובאהבה!!!

כן כן... תאר לעצמך סיטואציה... שהראש ישיבה המפקד מבקש ממך פלאפון לשלושה ימים... לא בגלל שהוא מהרים לך... אלא בגלל שהוא פה המפקד!! והוא רוצה כעת מאה אחוז ריכוז במלחמת מוחות בתורה...

עוד מילה אחת: בחורים: הגיע הזמן לעשות סוף לעלילת דם העצובה הזו... שהתחילה עם הדוריסט וההגרלות של אבות ונבים... והמשיכה עם תעשיית המילגות בישיבת ביה"ז והסתיימה בסחר בתרומות וישועות וקרנות הצדקה... שהמכנה המשותף בין כולם - אל תעזי להתחבר למשהו!!! אל תעזי להיות חייל!! אל תעזי להיות איכפתי ומחובר ליעד!!! אנהנו לא אשמים... הרגילו אותנו לחשוב בראש קטן איזה דופלקס או פליימוביל אני אמור להרויח מכל סדר לימוד או ערך תורני... די!!! די לסחר הקטנוני הזה!!! הגיע הזמן להתייצב ולשרת לפני ה'!!!

הגיע הזמן להתחבר לרעיון... אנהנו חיילים!!! אנהנו פונים אליך ראש הישיבה... אנהנו רוצים לשרת בכבוד שמים ובהעמדת קרן התורה במקום הזה... ואנהנו מוכנים לקבל פקודות... רגע... ומה המילגה?? אין מילגות... אין הגרלות... אין זיכום... ואין קשקושים... כי זה!! זה מה שעושה אותנו קטנים וחלשים... זה מה שמנטרל אותנו מכל חיבור לעצם הרעיון ומשאיר אותנו בשיקול הצר של מה אני מרויח מזה... די!!! הגיע הזמן להיות חייל!! לשרת לפני ה'!! ודבר אחד אוכל לסיים לומר:

הרבה יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן... פרטים יבואו...